

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8441

гр. София, 12.11.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в закрито заседание на 12.11.2020 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Красимира Проданова

като разгледа дело номер **9461** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 88, ал. 3 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Образувано е по жалба вх. № 53-04-682/19.06.2019 г. по описа на НАП, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 745/30.04.2019 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, с което жалбата на дружеството срещу Ревизионен акт № Р-22221218003512-091-001/28.01.2019 г., издаден от Р. Г. Я. - орган, възложил ревизията, и Т. Д. И. - ръководител на ревизията, е оставена без разглеждане и производството е прекратено в частта по ЗДДС за данъчни периоди от м. 12.2013 г. до м. 05.2015 г., м. 11.2015 г., от м. 01.2016 г. до м. 04.2016 г., м. 07.2016 г., м. 09.2016 г. и м. 10.2016 г. и м. 01.2017 г.

С жалбата се иска отмяна на оспореното решение в тази му част, като се твърди, че същото е издадено в нарушение на процесуалния и на материалния закон. Жалбоподателят твърди, че дори и да се приеме за правилен извода, че с процесният РА не са установени задължения, решаващият орган не е обсъдил възраженията на дружеството, направени с жалбата срещу РА. Посочва се, че за дружеството са останали неразбрани констатациите на ревизиращите органи, които се отразяват на финансовия му резултат. Според дружеството такава преценка може да бъде извършвана единствено при съдебното обжалване на РА.

Ответникът - директора на Дирекция „ОДОП”, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като разгледа писмените доказателства, приложени по делото и обсъди становищата на страните, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е постъпила в срока по чл. 88, ал. 3 ДОПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С оспореното решение № 745/30.04.2019 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, жалба вх. № 53-04-682/19.06.2019 г. по описа на НАП на [фирма] срещу Ревизионен акт №

P-22221218003512-091-001/28.01.2019 г. е оставена без разглеждане и производството е прекратено в частта по ЗДДС за данъчни периоди от м. 12.2013 г. до м. 05.2015 г., м. 11.2015 г., от м. 01.2016 г. до м. 04.2016 г., м. 07.2016 г., м. 09.2016 г. и м. 10.2016 г. и м. 01.2017 г. Изложени са мотиви, че с ревизионния акт не са установени задължения за ДДС и не са начислени лихва за просрочие за посочените периоди на [фирма], поради което решаващият орган е приел, че за дружеството не е налице правен интерес от оспорването.

Установява се, че в резултат на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № P-22221218003512-020-001/18.06.2018 г., връчена по електронен път на 20.06.2018 г., изменена със ЗВР № P-22221218003512-020-002/10.09.2018 г. и № P-22221218003512-020-003/17.10.2018 г., издадени от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП - С., съгласно Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП - С., е съставен Ревизионен доклад № P-22221218003512-092-001/05.12.2018 г., с който не е направено предложение за установяване на задължения за ДДС и лихва за просрочие. Ревизионният доклад е връчен на 02.01.2019 г. по електронен път. Срещу ревизионния доклад не е подадено възражение от [фирма].

Ревизията е приключила с Ревизионен акт № P-22221218003512-091-001/28.01.2019 г., издаден от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии”, дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 05.02.2019 г. Органите, издали ревизионния акт, са възприели изцяло направените с ревизионния доклад предложения, констатации и изводи. Видно от установителната част на РА, за ревизираните данъчни периоди не са установени допълнителни задължения и не са начислени лихви. В Таблица 1 са описани декларираните и внесени от жалбоподателя задължения за ДДС през ревизираните данъчни периоди, като не са установени дължими суми за ДДС и не са извършени корекции на декларираните от [фирма] задължения за данъчни периоди – от м. 12.2013 г. до м. 05.2015 г., м. 11.2015 г., от м. 01.2016 г. до м. 04.2016 г., м. 07.2016 г., м. 09.2016 г. и м. 10.2016 г. и м. 01.2017 г., включително.

Съгласно чл. 88, ал. 1, т. 3 от АПК, жалбата и протестът се оставят без разглеждане, когато подателят няма интерес от обжалването. Тази норма е част от Глава шеста "Оспорване на административните актове по административен ред" на АПК и е приложима в производството по реда на чл. 152 и сл. от ДОПК на основание § 2 от ДР на ДОПК и предвид липсата на уредба в приложимия процесуален закон. Поради това неоснователно е твърдението на жалбоподателя за липса на компетентност на административния орган да прекрати производството по реда на чл. 152 от ДОПК, вр. чл. 104, ал. 1 от ЗАДС поради липса на правен интерес.

Предвид гореизложеното, правилен е извода на решаващия орган, че е налице хипотезата на чл. 88, ал. 1, т. 3 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, тъй като за жалбоподателя не е налице правен интерес от оспорване на РА, с който на дружеството не са определени допълнителни задължения, т. е. актът е благоприятен за него.

Във връзка с доводите в жалбата за необсъждане на възражението на дружеството срещу мотивите на ревизиращите органи, следва да се посочи следното:

Съгласно чл. 110, ал. 2 от ДОПК, ревизията е съвкупност от действия на органите по приходите, насочени към установяване на задължения за данъци и задължителни

осигурителни вноски. В чл. 118, ал. 1 от ДОПК е посочено, че с ревизионния акт се: 1. установяват, изменят и/или прихващат задължения за данъци и за задължителни осигурителни вноски; 2. възстановяват резултати за данъчен период, подлежащи на възстановяване, когато това е предвидено в закон; 3. възстановяват недължимо платени или събрани суми. В разглеждания случай, с РА не са установени допълнителни задължения, респ. не са извършени корекции на декларираните от дружеството задължения, прихващания и/или възстановявания, което обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя. С констатациите на ревизиращите органи, срещу които дружеството възразява, не се извършва установяване, прихващане или възстановяване по смисъла на чл. 118, ал. 1 от ДОПК, а те представляват част от мотивите на акта, които не подлежат на обжалване при липса на установени с РА задължения.

В настоящия случай, от приложения ревизионен акт се установява, че на [фирма] не са установени задължения за ЗДДС за посочените по-горе периоди. От мотивите на представения по настоящото дело ревизионен доклад № Р-22221218003512-092-001/05.12.2018 г., който представлява неразделна част от ревизионния акт съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК, се установява, че за цитираните данъчни периоди, задълженията по ЗДДС са установени в размер на декларираните от жалбоподателя. За жалбоподателя би съществувал правен интерес от обжалване на РА в частта, в която жалбата срещу същия е оставена без разглеждане, само и единствено, ако с ревизионния акт са определени задължения по ЗДДС за данъчни периоди – от м. 12.2013 г. до м. 05.2015 г., м. 11.2015 г., от м. 01.2016 г. до м. 04.2016 г., м. 07.2016 г., м. 09.2016 г. и м. 10.2016 г. и м. 01.2017 г., включително, различни от декларираните от самото задължено лице. В случая са потвърдени декларираните от дружеството резултати и не е извършвана корекция. Така потвърдените декларираните задължения по ЗДДС не се отразяват върху задълженията на дружеството по ЗДДС за останалите ревизирани периоди, в които са извършени корекции на деклариания резултат. Поради това решаващият орган правилно е приел, че за ревизираното лице не е налице правен интерес от оспорването му в тази част. Липсата на установени задължения на жалбоподателя, води и до липса на правен интерес от обжалване на ревизионния акт в частта, в която такива не са установени, защото няма и засягане на правната сфера на жалбоподателя.

По гореизложените съображения, Решение № 745/30.04.2019 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, с което жалбата на дружеството срещу Ревизионен акт № Р-22221218003512-091-001/28.01.2019 г., издаден от Р. Г. Я. - орган, възложил ревизията, и Т. Д. И. - ръководител на ревизията, е оставена без разглеждане и производството е прекратено в частта по ЗДДС за данъчни периоди от м. 12.2013 г. до м. 05.2015 г., м. 11.2015 г., от м. 01.2016 г. до м. 04.2016 г., м. 07.2016 г., м. 09.2016 г. и м. 10.2016 г. и м. 01.2017 г., е законосъобразно, а жалба вх. № 53-04-682/19.06.2019 г. по описа на НАП, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното, и на основание чл. 147, ал. 3 от ДОПК и чл. 88, ал. 1 от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд София – град, I отделение, 21 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ жалба вх. № 53-04-682/19.06.2019 г. по описа на НАП, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 745/30.04.2019 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, с което жалбата на дружеството срещу Ревизионен акт № Р-22221218003512-091-001/28.01.2019 г., издаден от Р. Г. Я. - орган, възложил ревизията, и Т. Д. И. - ръководител на ревизията, е оставена без разглеждане и производството е прекратено в частта по ЗДДС за данъчни периоди от м. 12.2013 г. до м. 05.2015 г., м. 11.2015 г., от м. 01.2016 г. до м. 04.2016 г., м. 07.2016 г., м. 09.2016 г. и м. 10.2016 г. и м. 01.2017 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: